

MISSION
TO
GREECE

Αμερικανική Επιθετική

ΕΠΙΣΤΡΕΦΩΝΤΑΙ ΣΥΓΓΡΗΣΙΣ

ΤΡΙΤΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΟΥ 1956
ΕΤΟΣ Δ' - ΑΡ. ΦΥΛ. 123
• ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΑΙΑ
ΟΔΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 9 (Μ.Γ.Σ.)
Β' ΟΡΟΦΟΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 30761 ΕΙΔΟΤ. 468

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΝΑ ΔΕΚΑΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΝ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Με τὸν Κάτινον τῆς Νίκης δ Στέλιος Κυριακίδης χαμογελάει, υπερφανός γιὰ τὸν μεγάλο ἄθλο που ἐπέτυχε.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΘΡΙΑΜΒΟΝ ΤΗΣ ΒΟΣΤΩΝΗΣ

Η ΑΜΕΡΙΚΗ ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΕΓΝΩΡΙΣΑ

Τοῦ ΣΤΕΛΙΟΥ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗ

Δέκα χρόνια ἔχουν περάσει ἀπὸ τότε ποὺ ἦνας Ἑλλην ἄθλητης, δ Στέλιος Κυριακίδης, ἐκέρδισε τὸν Μαραθώνιον δόρμο τῆς Βοστώνης. Στὶς 20 Απριλίου 1946, προερχόμενος ἀπὸ τὴν τσακισμένη οἰκονόμια καὶ υποφέρουσα ὑλικὰ λόγω τοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τῶν δεκεμβριανῶν Ἑλλάδα, δ Στέλιος Κυριακίδης ὑπῆρξε διοῖτος κατὰ σειρὰν μαραθωνοδόμος, δ δοποῖς ἐδόξασε τὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὸν πρῶτον ἐκεῖνον τοῦ «Νενικήμαν» καὶ τὸν Λούη τῆς χθές. Η «ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ» εἶναι υπερήφανος διεθνῆς παρουσιάζει ἔνα σύντομο ἀρχόντο τον περὶ Ἀμερικῆς στὴν ἐκδοσὶ τῆς αὐτῆς.

Τρέχοντας στοὺς δρόμους τῆς Βοστώνης, ἐνῷ δ Τζών Κέλλου εὐρίσκετο λίγο μέτρα μπροστά μου, ἡξερα διτὶ μποροῦσα γὰ νικῆσω. Τὸ ἡξερα, γιατὶ αἰσθανόμουν διτὶ

ἔτρεχα σὲ φιλικὸ περιθάλλον, σὲ ἕναν τόπο ποὺ τὰ χειροκροτήματα καὶ ἡ ἐνθάρρυνσις δίνεται στὸν κάθε ἀθλητή, μότο η ζένο. Ο Αμερικανικὸς λαός, ποὺ εἶχε παραταχθῆ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀπὸ τὴν διαδρομὴν μας, ἤταν ἔνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους σύντελεστάς τῆς νίκης μου. Καὶ διτὸν τελικά μὲ θρήθησε καὶ ἡ τύχη καὶ νίκησα γιὰ τὴν Ἑλλάδα, μότο μπόρεσθε παρὰ νὰ εὐχαριστήσω θερμά τὸ ἀνώνυμο πλῆθος, ποὺ μὲ εἶχε ἐνσχύσει τόσο πολὺ στὴν προσπάθειά μου.

Ἀλήθεια, δ ἀθλητισμός, ή μᾶλλον τὰς σπόρου εἶναι κάτι τὸ ίδιατερό στὴ ζωὴ τῶν Αμερικανῶν.

Δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ μὴν ἔχῃ κάνει σπόρο καὶ δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποὺ νὰ μὴν τὰ διγαπά μέχρι τὰ βαθεία του γεράματα. Μικρά παιδιά, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν εἰδίκευμένων γυμναστῶν—παιδάγωγῶν, σὲ δημοτικά ή δημόσια πάρκα καὶ, σιγά-σιγά, μπαίνουν στὸ πνεύμα τοῦ ἀθλητισμοῦ. Οἱ ἐκλησίες πρωτοστατοῦν στὶς ἑκδηλώσεις αὐτές, ποὺ τὶς βεωρδοῦν δυγιεῖνες καὶ σύμφωνες μὲ τὶς ἀρχές τῆς θρησκείας—διοργανώνουν λαϊκοὺς ἀνωμάλους δρόμους, μὲ τέρ-

μα καὶ ἀφετηρία τὸν περιβόλο τῆς ἐκκλησίας, καὶ ἐλεύθερη σύμμετοχη. Η ἀστυνομία διοργανώνει ὁγκίες μεταξὺ τῶν ασφαλισμένων τῶν ἀναμφιρωτικῶν σχετικῶν, στοὺς ὄποιους συμμετέχειν— σὲ χωριστὰ βέβαιας ὁγκούς ατα—οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ ἀνδρεῖς τῶν ἀστυνομικῶν σταθμῶν καὶ τοὺς ὄποιους τιμοῦν μὲ τὴν παρουσία τους ὅλοι οἱ ἀποστολοὶ, ἀπὸ τὸν Κυβερνήτη τῆς Πολιτείας καὶ κάτω. Απὸ ὅλες αὐτὲς τὶς χιλιάδες τῶν παιδιῶν, ποὺ μετέχουν σὲ χιλιάδες δργανώσεις, ξεπετάγονται φυσικά, οἱ μεγάλοι ἀθληταὶ που κατακτοῦν διεθνῆ φήμην.

Λένε πώς τὸ κράτος δὲν ἔμσχύει τὸν ἀθλητισμὸ στὶς Ηνωμένες Πολιτείες. Δὲν συμβανόν μὲ τὴν ἀποψιν αὐτῆς. Τὸ Κράτος δὲν στὸ ἀθλητισμὸ τὰ μέσα—μέσα ούλικα, ἀφθονα. Κτίζει γυμναστήρια, προσλαμβάνει γυμναστάς γιὰ τὴν δωρεάν ἐκγύμνασιον διποιουσδήποτε θέλει νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ σπόρα. Αὐτὸ ποὺ ἔμεινε θεωρόδυμε ἐνίσχυσι, τὰ χρήματα δηλαδή, εἶναι παραγματικά ἀγνωστο. Εδῶ στὴν Ἑλλάδα, τὸ κράτος διλει ἔνα ποισόν—μεγάλο, γιὰ κράτος (Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 4)